

Gastouderopvang is de beste vorm van kinderopvang die er bestaat. Vooral als die plaatsvindt in het huis van de vraagouders. Om zich te kunnen ontwikkelen is zich veilig voelen voor kinderen een basisvoorwaarde. En in hun eigen huis voelen ze zich veilig en vertrouwd. Niet haasten bij het wegbrengen of halen. Spelen met hun eigen speelgoed (zo nodig aangevuld met ontwikkelingsmaterialen die de gastouder inbrengt), slapen in hun eigen bedjes, kunnen blijven spelen met de vriendjes uit de buurt, ze kennen de weg naar de speeltuin, kinderboerderij of peuterspeelzaal/school/sport, ze kunnen ook tijdens de opvang gewoon vriendjes uitnodigen om te komen spelen, kortom: voor kinderen gaat er niets boven een gastouder die naar hun huis komt.

Helaas is deze vorm van kinderopvang heel duur, waardoor ik vooral werk in gezinnen die bij de bovenklasse horen waarbij de ontwikkeling van de kinderen zeker niet aanleiding geeft tot zorg. Als ik zou kunnen werken in gezinnen waarbij kinderen een grote kans lopen een ontwikkelingsachterstand op te lopen omdat ze in een arme ervaringsomgeving opgroeien met ouders die wel hun best doen maar niet de mogelijkheden hebben (fysiek, emotioneel, financieel of qua intellect) hun kinderen te bieden wat ze nodig hebben voor een optimale ontwikkeling waardoor deze kinderen al met een (soms grote) achterstand naar school gaan en eigenlijk altijd achter de feiten aan blijven lopen, dan zou ik pas echt het idee hebben belangrijk werk te doen voor kinderen die dat nodig hebben. Voor die kansarme gezinnen zou ik als pedagogisch geschoolde dienstverlener kunnen helpen, sturen en steunen zonder ervaren te worden als externe bemoeial, betuttelaar, bedreiging die 'veilig thuis' voor dergelijke gezinnen wel is.

Ik onderschrijf dat de kwaliteit van gastouders bepalend is voor de kwaliteit van de opvang. Daarom is toezicht op die kwaliteit belangrijk. Ik ben echter van mening dat er al genoeg regelgeving is om die kwaliteit te waarborgen. Gastouderbureaus en gastouders worden door de GGD regelmatig bezocht en beoordeeld op kwaliteit. Er is dus geen extra regelgeving op dat vlak nodig. Het is onnodig om gastouders te dwingen tijd te besteden aan opleidingen alleen maar omdat dat voorgeschreven is. Goede gastouders zullen zelf als ze tegen iets aanlopen waar hun expertise te kort schiet op zoek gaan naar een mogelijkheid om hun kennis en kunde op peil te brengen, met of zonder ondersteuning op dat vlak door het gastouderbureau. Gastouderbureaus dwingen al hun gastouders 3 uur begeleiding te geven per jaar is ook onnodig en contraproductief. Sommige gastouders en sommige situaties zullen om (veel) meer begeleiding vragen, andere gastouders hebben zeker minder tijd per jaar nodig aan begeleiding en ondersteuning. Als er dan toch ook aan die gastouders (onnodig) veel tijd wordt besteed dan gaat dat ten koste van de begeleiding van gastouders die meer hulp nodig hebben.

In plaats van betuttelende nieuwe regelgeving zou er wat gedaan moeten worden aan de financiering van de kinderopvang. Zorg er voor dat ouders financieel in staat zijn en blijven om te werken zo veel als ze willen en de zorg voor hun kinderen over te laten aan de beste vorm van kinderopvang die voor hun kinderen bestaat. Anders gezegd: verhoog het bedrag wat ouders als kosten voor kinderopvang vergoed krijgen zodat gastouders (aan huis) een waardige vergoeding kunnen krijgen voor hun belangrijke werk. Betaalbaar voor gezinnen die het meest zouden profiteren van deze waardevolle vorm van kinderopvang.